

“ÇANKAYA ÜNİVERSİTESİ, HIZLI VE SAĞLAM ADIMLARLA BÜYÜYOR”

Sayın Ercan öncelikle bize kendinizden bahsedermisiniz?

Tabii. 1979 Muğla doğumluyum. İlköğrenimimi Muğla Atatürk İlkokulu'nda tamamladıktan sonra 1990-1997 yılları arasında Özel İzmir Amerikan Lisesi'nde orta ve lise öğrenimimi tamamladım. 2002 yılında da Çankaya Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü'nden mezun oldum. Krizin hemen ardından mezun olmanın verdiği dezavantajla bir yıl kadar süren iş arama süreci geçirdim. Bu süre zarfında hem zamanımı boşa geçirmemek hem de “Niye iş bulamıyorum?”u sorgularken insan kaynakları departmanlarının neye göre seçme ve yerleştirme yaptıklarını daha iyi anlamak amacıyla İstanbul Teknik Üniversitesi'nde İnsan Kaynakları Uzmanlığı Sertifika Programı'na katılıp bu konuda uzmanlık aldım. Programa devam ederken İbrahim İlaç'ta Üretim Planlama Elemanı olarak işe başladım. Abdi İbrahim İlaç'ta geçen son derece keyifli ve verimli üç yılın ardından sektör ve şirket değişikliği yaparak halen iş hayatıma devam etmekte olduğum Perfetti Van Melle Türkiye'de, Üretim Planlama Şefi olarak

çalışmaya başladım. Perfetti Van Melle'yi size Vivident, Big Babol, Brooklyn, Mentos gibi markalarımızı ile tanıtmamız daha kolay olacaktır. Perfetti Van Melle 13,000 çalışanı olan, 130'dan fazla ülkede şekerleme, sakız gibi ürünlerin, üretim ve dağıtımını yapan %100 İtalyan sermayeli bir firmadır. Perfetti'de çok yoğun geçen bir yılın ardından Milano'da bulunan Avrupa'nın en iyi beş MBA okulundan biri olarak gösterilen SDA Bocconi'de Global Executive MBA programına kabul edildim. Bu süreçte, iş hayatıma Perfetti Türkiye'de devam ederken her iki ayda bir, bir hafta İtalya, Çin ve Amerika'da derslere gidip Türkiye'de bulunduğum sürede de gündüz iş, gece ders şeklinde iki yıl geçirip, geçen Kasım'da MBA derecemi aldım. Bu süre zarfında Perfetti Van Melle'de Üretim Planlama Şefliği, Üretim ve Talep Planlama Kıdemli Şefliği görevlerinin ardından bir yıldır Üretim Planlama ve Satınalma Kıdemli Şefi olarak görev yapıyorum. Hep iş ve okuldan bahsettim sanırım; ama iş yaşamımızın hayatımızın büyük bir bölümünü kapsadığı, yadsınamaz bir gerçek. İş ve okul dışında seyahat etmekten, kayak yapmak-

tan ve yemek pişirmekten çok keyif alıyorum. Her ne kadar çok çok keyif almasam da haftada üç gün mutlaka spora gidiyorum.

Çankaya Üniversitesi'ni tanıyarak ve bilinçli bir şekilde mi seçtiniz?

Gayet tabii. Tüm tercihlerim, Endüstri Mühendisliği idi ve Çankaya Üniversitesi de tercihlerim arasındaydı. Bölüme bursuz olarak birincilikle girmiştimm. Endüstri Mühendisliği bölümünü seçme sebebim ise oldukça enteresandır. İzmir Amerikan Koleji'nde okurken orta ikinci sınıfa geldiğimimde babam ve annem beni karşılarına alıp ileride ne olmak istediğimi sordular. Neden soruyorsunuz bunu bana, diye soruya soruyla cevap verdiğimde; çünkü fen-matematikle alakalı bir bölüme girmen gerekirse seni Fen Liseleri sınavına hazırlamamız gerekiyor dediler. Ben o anda beynimden vurulmuşu döndüm; çünkü okulumu ve arkadaşlarımı çok seviyordum ve asla Fen Lisesi'ne gitmek istemediğimi çok net biliyordum. Ben de onlara ileride işletme okumak istediğimi söyledim. Çok şaşırdılar; çünkü her zaman mühendisliğe olan ilgimi çok iyi biliyorlardı. Ben de dürüst olmam gerekirse önümüzdeki dört yıl boyunca sürekli ders çalışacağım bir ortamın içerisine girmek istemediğimi dolayısıyla da mühendislik okumak yerine işletme okumaya karar verdiğimi söyledim. Onlar da kararına biraz güldükten sonra onayladılar ve liseye Amerikan Koleji'nde devam etme kararı verilmiş oldu; fakat lise birinci sınıfta psikoloji dersinde Sigmund Freud okurken bana gerçek anlamda baygınlıklar geliyor ve Psikoloji öğretmenimle zor zamanlar yaşıyordum, keza tarih dersinde Oral Sander'in Siyasi Tarih kitabını okurken tüm sınıf süper enerjik ve heyecanlıyken ben yine durumumu sorguluyordum. Bu sırada Matematik Klubü'nün bizi hazırladığı ECIS matematik yarışmalarında derece alıyordum, fizik, kimya derslerinde ise hiç eğlenmediğim kadar eğleniyordum. Lise 1'in ilk dönemi böyle geçti ve dönem sonunda Kimya öğretmenim anne ve babamla görüşmek istediğini söyledi. Eyvah yine bir şikâyet diye düşündüm; fakat Kimya öğretmenimin beni neden şikâyet edeceğine de anlam veremedim. Annem ve babam okula gelip kendisiyle görüştüklerinde onlara benim fen bilimleri ve matematik alanında çok başarılı olduğumu ve niye Türkçe-Matematik bölümünde olduğumu sormuş. Onlar da kendi kararım olduğunu söyleyip konuyu tekrar gözden geçireceklerini söylemişler. Bu arada

da benimle konuyla alakalı konuşmadan önce işletmeye yakın bir mühendislik alanı bulmaları gerektiğini; çünkü diğer mühendislik bölümleri için çok yoğun olarak çalışmam gerektiğini ve ileride yapım gereği %100 teknik bir konuda çalışmaktan sıkılacağı düşünmüşler ve işletme mühendisliği veya endüstri mühendisliği bölümlerinin bana uygun olabileceğine kanaat getirmişler. Bu arada bana kendileri direkt olarak bu şekilde gelirlerse hayır cevabı alma risklerini de göz önünde bulundurarak endüstri mühendisi olan çok sevdiğim bir akrabamızın eşine durumu anlatıp benimle konuşmasını rica etmişler. Bana durum aktarıldığında inanamayacağınız kadar sevinip heyecanlandım ve 1-2 gün düşündükten sonra kararımı verdim. Kimse bu sevincime ve heyecanıma anlam veremedi; çünkü son 6 ayda psikoloji ve tarih derslerinde çektiklerimi yine okul değişikliği gündeme gelir korkusuyla kimseye söylememiştim. İşte endüstri mühendisliği maceram böyle başladı.

Çankaya Üniversitesi'ni bize bir mezunun gözünden anlatabilir misiniz?

Ben Çankaya Üniversitesi mühendislik bölümlerinin ikinci, mezunlarındanım dolayısıyla bizim dönemimizde okul hem mevcut olarak hem de kadro olarak çok küçüktü. Bunu her zaman bir avantaj olarak gördük; çünkü tüm hocalarımızla birebir çalışma imkânı bulabiliyorduk ki bu konuda çok şanslıydık. Ayrıca çok genç ve dinamik bir öğretim görevlisi kadrosuyla birlikte çalışma fırsatı bulmamız bizim yalnız kitaplara gömülüp teori çalışmamızı engelleyip bu konuları uygulamalı olarak onlarla birlikte öğrenmemizi sağladı. İki bitirme projesi yapmamız, en az iki alanda üniversitede öğrendiklerimizi gerçek hayatta nasıl uygulayabileceğimizi ve en önemlisi, teoriyi pratiğe nasıl uyarlayacağımızı görmemizi sağladı. Şimdi de memnuniyetle izliyorum ki Çankaya Üniversitesi hızla ve sağ-

lam adımlarla büyüyor ve en önemlisi bu büyüme, hantallaşmadan gerçekleşiyor. Bir başka deyişle hızla büyüyen Üniversitemizde ilk günkü öğrencilere küçük yapıda sağlanan imkânlar; yani bizim o dönemde avantaj olarak değerlendirdiğimiz noktalardan ödün verilmiyor.

Öğrencilik döneminizin nasıl geçtiğinden biraz bahseder misiniz?

Ankara'da çok keyifli dört yıl geçirdim. İlk geldiğim zamanlarda oldukça zorlandığımı itiraf etmeliyim; çünkü Ankara'ya İzmir'den gelmişim ve her şey farklıydı. İnsanlar farklı, şehir farklı, okul farklı, deniz yok; ama arkadaş grubum oluşup Üniversitemden keyif almaya başladığım anda ilk gün gördüğüm şehir, sanki baştan aşağıya değişmişti. Bahçelievler'de dört ev değiştirdim; yani Bahçelievler semtinin neredeyse her yerinde yaşadım ve her anından keyif aldım. Özellikle son evim On Sinemaları'nın sırasında giriş katıydı ve yoldan geçen tüm arkadaşlarım camdan veya kapıdan merhaba demeden geçmezlerdi.

Benim üniversite yıllarımdan bu yana süregelen bir uyanma sorunu var ve sabah derslerini ya kaçırır ya da onlara geç kalırdım. Arkadaşlarım dersleri takip edip not alırlardı bense dersleri yalnız dinlerdim ve arkadaş gurubum içinde kitap çevirmeni rolünü üstlenmişim. Hepimizin yetkinlikleri farklıydı ve

güçlü yönlerimizi birleştirip hem keyifli hem de başarılı bir dört yıl geçirdik. Sınav öncesi benim evimde yedi-sekiz kişi toplanıp önce yemek yapıp sonra king oynayıp daha sonra ders çalışmaya başladık. Bir masanın etrafına toplanıp ben İngilizce ders kitaplarımızdan sınav konularını Türkçe'ye çevirip anlatırken iyi not alan arkadaşlar ders notlarının üzerinden geçer, soru çözmeyi sevenler ise soruları çözüp anlatırlardı. O günleri çok özlüyorum. Her ne kadar iş hayatında takım çalışmasına önem versem de sabahlara kadar oturup hem eğlenip hem çalışmak mümkün olmuyor, çünkü sabah ofise gidip tüm gün toplantılara girilmesi gerekiyor ve uykusuz gözlerle bunu yapmak mümkün değil.

Kariyerinize ne şekilde yön vereceğinize mezun olmadan önce karar verip bu yönde mi ilerlediniz; yoksa önünüze çıkan fırsatları mı değerlendirdiniz?

Kesinlikle fırsatları değerlendirdim; daha doğrusu fırsat yaratmak için çabaladım ve yarattığım fırsatları değerlendirdim. Biz maalesef bir kriz döneminde mezun olduğumuz için kariyerimize başlarken seçeneklerimiz yok denilecek kadar azdı. Dolayısıyla çabalayarak fırsatları yarattık, yarattığımız fırsatları değerlendirdik. Biz diye konuşuyorum; çünkü birçok arkadaşımın da bu şekilde mevcut kariyerlerine ulaştıklarına şahit oldum.

Kariyerinize Abdi İbrahim gibi büyük bir firmada başlayıp, Perfetti Van Melle gibi uluslararası bir firmada oldukça iyi bir pozisyonda devam ettiğinizi görüyoruz. Bulduğunuz mevkiye gelmek adına çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

İlaçta iş hayatına başlamak gerçekten zor oldu. Dört ay süren sekiz aşamalı bir seçme yerleştirme sürecini geçerek ilaç sektörünün Türkiye'deki lideri olan Abdi İbrahim İlaç'taki görevime başladım. Üretim Planlama Müdürüm Sayın Cüneyt Tuncel, ilk işe başladığım gün benden ilk altı aydaki tek beklentisinin, tüm üretim hatlarının tüm detaylarını öğrenmem olduğunu söyledi. Böylelikle üretimde dört-beş ay gibi bir süre geçirirken üniversitede öğrendiğim tüm operasyon analizleri ve zaman etütlerini tüm iş merkezlerinde uygulayıp dördüncü ayın sonunda bir rapor hazırladım. Bu rapor çok beğenildi, üstelik üretim ve üretim planlama departmanlarının el kitabı şeklinde kullanılmaya başlandı. Ben de dördüncü ayımın sonunda makina üretim planlarını yapabilen duruma geldim. Altıncı ayımda şirket bün-

yesinde bir buçuk yıldır devam etmekte olan ERP İmplementasyon ve Validasyon Projesi'nde, Üretim Planlama Şefi'ne dökümantasyon konusunda destek vermek üzere görevlendirildim. Bu projede yalnız dökümantasyon yapmanın yanı sıra test aşamasında da katkıda bulundum. Birinci yılımın sonunda Üretim Planlama Şefi'nin istifasıyla bir anda kendimi Abdi İbrahim İlaç ERP Projesi Üretim Planlama ve Lojistik Modülü Key User'ı ve Proje Sorumlusu pozisyonunda buldum. Projenin kalan kısmında analiz, test, implementasyon, eğitim ve validasyon aşamalarını başarıyla tamamladım. ERP Projesi boyunca merkez binada çalıştım. Proje sonunda sistemi canlı kullanıma almamızla fabrikaya döndüm ve altı ay, günümün yarısını planlama diğer yarısını da depodaki arkadaşlarıma sistem konusunda destek vererek geçirdim. Ben onlara sistem anlatırken onlar da bana forklift kullanmayı, mal teslim almayı; yani bir bakıma depoculuğu öğrettiler, dolayısıyla onlara çok şey borçluyum.

Projeyi canlıya almamızın üzerinden altı ay geçmişti ki bir gün bir headhunterdan bir telefon aldım. Hiç ilgilenmediğimi yazılı bir cv'im bile olmadığını söyleyip teşekkür ettim, halen kim olduğunu bilmediğim; fakat projede birlikte çalıştığım bir referansımın bu headhunter firmaya ısrarla bu kız sizin aradığınız niteliklere çok uyuyor onu ikna edin demesinin üzerine bu firmanın ısrarları ve çabasıyla Perfetti Van Melle TR'de işe başladım. İnanın çok çok zor bir kararla ağlayarak geçen üç haftanın ardından kariyer hayatımın başladığı Abdi İbrahim İlaç'tan istifa ettim. Halen birçok eski çalışma arkadaşıyla görüşüyorum.

Perfetti Van Melle'de Tedarik Zinciri Departmanı'nda üretim planlamadan sorumlu tek mühendis olarak işe başladım. Geçtiğimiz dört yıl içinde ekibimi kurdum, ekibimle birlikte üretim planlama ve satınalma sistemini tamamen değiştirerek esnek üretim planlama ve satınalma ilkelerine göre yeniden yapılandırdık. Perfetti Van Melle TR'nin üç yıl içinde %150'nin üzerinde büyümesinde ciddi rol oynadık.

Tüm Perfetti Van Melle şirketleri, biz Türkiye'den ürün almak istiyoruz çünkü lead timeleri kısa taleplerimize çok kısa zamanda cevap verebiliyorlar, şeklinde düşünmeye ve sipariş vermeye başladı. Şu anda tüm Avrupa, Çin, Hong Kong, Yeni Zellanda, Amerika, Brezilya ve Japonya'ya ürün gönderiyoruz. Üretimimizin %80'ini ihracat, %15'ini iç piyasa için gerçekleştiriyoruz. Tedarikçilerimizle hiçbir zaman tedarikçi-müşteri şeklinde taraf olmadan hepsini iş ortağımız olarak görüp kendilerini şirketimizin bir parçası olarak hissetmeleri için elimizden geleni yapıyoruz. Birçok tedarikçimiz, bu şekilde davranıp olaylara bir "Perfettili" olarak bakabiliyor ki bu da birlikte birçok zaman imkânsız başarılarımızı sağlıyor.

İşinizin keyifli ve zor yanları konusunda bize neler söyleyebilirsiniz?

Ben kendimi bu konuda şanslı buluyorum; çünkü benim için işimin keyifli yanları, zor yanlarını fazlasıyla örtüyor; hatta zaman zaman zor taraflarından bile zevk alabiliyorum. En keyifli yanlarından biri, nasıl geçtiğini anlamadan günün sona ermesi; yani çok yoğun çalışıyorum ve sıkılacak bir dakikam bile olmuyor. Bir başka keyifli tarafı İtalyanlarla birlikte çalışıyor olmam; çünkü gerek günlük konuşmalarımız gerekse maillerimizde ast-üst, kıdemli-kıdemsiz ayrımı olmaksızın her konuda özgürce fikir beyan edip söylediğim her kelimenin değerlendirildiğini görüyorum. Ayrıca en keyifsiz anlarda bile mutlaka işin içine mizah ve espri giriyor ve bu gerilmemizi engelliyor. En keyifli yanına gelince üç endüstri mühendisi, iki sosyal bilimler mezunu, bir de endüstri mühendisliği öğrencisi stajyerimiz olmak üzere benimle birlikte yedi kişilik çok genç, muhteşem bir ekibim var. Her birini kardeşim kadar çok seviyorum ve onlara saygı duyuyorum. Her sabah ofise severek isteyerek ve gülümseyerek geliyorum. Zor yanlarına gelince, yüzün üzerinde üretim makinasının planlaması ve 75 milyon Euro'nun üzerinde bir satınalma bütçesi yönetiyorum; dolayısıyla işin detayın-

da günlük yaşadığımız sıkıntılar ve zorluklar anlatmakla bitmez; fakat söylediğim gibi her anından zevk almaya çalışıyorum.

Bu noktadan sonra, iş hayatınızdaki hedefleriniz nelerdir?

Şu anda Perfetti Türkiye'nin tüm üretim planlama ve satınalma fonksiyonlarından sorumluyum; yani tedarik zincirinin kalbini yönetiyorum. Şirketteki gelişim planım; sonraki adımın Tedarik Zinciri Direktörlüğü olduğu doğrultusunda ilerliyorum; fakat zaman ne gösterir bilinmez. Tedarik Zinciri Yönetimi konusunda akademik çalışma yapabileceğim doktora programlarını araştırıyorum bir yandan; fakat işimi çok seviyorum dolayısıyla iş artı doktora'yı paralel götürebilirim, benim için en ideali olacaktır. Uzun vadeli planlarıma gelince küçük bir danışmanlık şirketi kurup tedarik zinciri konusundaki tecrübelerimi ülke ekonomimize olan katkıları tartışılmaz olan, üretim yapmak için çabalayan kobilerle paylaşmayı ve bir üniversitede part time öğretim görevlisi olarak görev alıp ülkemizin geleceği olan üniversite öğrencileriyle Üretim Planlama, ERP, Tedarik Zinciri Yönetimi konularındaki bilgi ve tecrübelerimi paylaşmayı çok istiyorum. Tabii daha önce de söylediğim gibi, zaman ne getirir bilinmez bakarsınız herşey tamamen farklı bir yönde gelişir ve bir İtalyan Restoranı açmış onu işletiyor olurum elli yaşına geldiğimde kim bilir.

Mezunlar Derneğimizin son zamanlarda hız kazanan çalışmaları konusunda ne düşünüyorsunuz?

Aslında ben Mezunlar Derneği'nin kurucu üyelerindim; fakat maalesef yaşamımı Ankara dışında sürdürmek durumunda olduğum için dernek görevlerimi sürdüremedim. Şu anda dernek aktivitelerinin daha profesyonel bir şekilde sürdürdüğünü görmek, gerçekten çok memnuniyet verici. Mezuniyet törenlerinin her geçen sene daha görkemli ve keyifli geçiyor olması, Gündem dergisi, mezun network ağının oluşturulmasındaki hızlı gelişim, derneğin yenilikçi ve çalışkan bir ekip tarafından yönetildiğini göstermekte. Ben sizlere gerek bu röportaj için gerekse derneğimizin sağlam ve başarılı icraatları için çok teşekkür ediyorum. Başarılarınızın devamını diliyorum destekçimize ihtiyacınızın olduğu her konuda destek vermeye hazır olduğumuzu belirtmek istiyorum. Mutlaka ilk mezunlar toplantınıza katılacağıma da söz veriyorum.

Üniversitemizin yakın zamanda yeni kampusuna taşınması konusunda fikirleriniz nelerdir?

Biz Arı Lisesi'nin binasında başlamıştık biliyorsunuz. Doğruyu söylemek gerekirse ilk önce çok yadırgamıştım; fakat daha sonra küçük bir alanda olmak, gerek bölümdeki gerekse diğer bölümlerden birçok kişiyle çok kısa zamanda çok keyifli zaman geçirme fırsatı yakalamamızı sağladı. Bunun bir sonucu olarak da hayatımızdan son derece memnun dört yıl geçirdik Tabii ki sayı olarak şimdiki mevcudaki bakılırsa çok küçük bir topluluk; fakat Üniversitemiz büyüdükçe gelişiyor, geliştikçe büyüyor ve yeni kampus, bu gelişimin çok önemli bir parçası. Ayrıca Yeni Kampus Projesi çerçevesinde dikilen 1500 ağaç da okulumuzun çevreye olan duyarlılığını gösteriyor ki maalesef bu mantalitede olan kurum sayısı ülkemizde git gide azalmakta.

Biz mezunlar da bu keyifli kampusta yapılacak olan aktivitelere katılmaktan çok keyif alacağız.

Son olarak mezun ve öğrencilerimize iletmek istedikleriniz nelerdir?

İş hayatında hiçbir zaman herşey planlandığınız gibi gitmiyor, en azından benim tecrübelerim bu doğrultuda. Dolayısıyla insanların kendilerine hedef belirleyip bu doğrultuda ilerlemeye çalışmaları çok güzel ve ideal; fakat her şey istenildiği gibi gitmediğinde hayal kırıklığı yaşamamalarını, her kapanan kapının yeni bir fırsata açılan kapı olarak değerlendirilmesi gerektiğini ve bu şekilde motive olunması gerektiğini düşünüyorum. İnanın hiç beklemediğiniz anda karşınıza çıkan çok küçük ve önemsiz olarak görünen bir fırsat tüm hayatınızı değiştirebiliyor. Herşey insanların ne iş yapıyor olurlarsa olsunlar işlerinin hakkını vererek yapması, kendi kendini motive etmesiyle ve enerjisini düşürmeden hep yüksek tutmasıyla alakalı. Tüm mezun arkadaşlarıma ve geleceğin mezunlarına sağlık başarı ve şans dolu günler diliyorum.

Röportaj: Güzde KUŞAK